

ПЛЕНУМ ЦК КП УКРАЇНИ

24—25 червня 1971 року в Києві відбувся черговий Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

На порядку денному Пленуму питання: «Про завдання по дальшому поліпшенню керівництва первинними партійними організаціями та піднесення їх ролі у виконанні рішень ХХІV з'їзду КПРС і ХХІV з'їзду Компартії України.

З доповідю виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК КП України тов. П. Ю. Шелест.

В обговореному питанні Пленум одноголосно прийняв постанову.

На цьому Пленумі ЦК КП України закінчив свою роботу.

В ПАМ'ЯТИ БЕЗСМЕРТНІ

ІСТОРІЯ ЗБЕРЕЖЕ ЇХ ІМENA

Звітка про трагічну смерть героя космосу Г. Т. Доброльського, В. М. Волкова та В. І. Пацаєва викликала почуття величезного суму у працівників Одеського університету.

На історичному факультеті відбувся мітинг. Його відкрив секретар парторганізації доцент В. Н. Станко.

— Наши космонавти здійснили великий подвиг в історії освоєння навколоzemного простору, — сказав член-кореспондент АН УРСР, професор В. П. Цесевич. — Вони обезсмертили свої імена. Ми впевнені, що політ і навіть смерть героїв послужать науці. Космос буде освоєно!

Професор М. Ю. Раковський сказав, що вчені університету разом зі всім радянським народом глибоко сумують з приводу загибелі героя космосу. Одеса втратила в особі Г. Т. Доброльського почесного громадянина міста-героя, який продовжив славні традиції свого міста. Історія назавжди збереже їх імена.

— Льотчики продовжуватимуть естафету, яку передали нам товарищи, які пішли від нас. Ми намагатимемось бути гідними герой-космонавтів, — так сказав студент п'ятого курсу заочного навчання офіцер-льотчик В. Н. Дзюбинський.

Студентка С. Жеребчук говори-

ла про почуття суму, що заповнило серця університетської молоді. Зараз студенти, сказала вона, повинні ще наполегливіше оволодівати знаннями, щоб бути гідними пам'яті славних герой-космонавтів Георгія Тимофійовича Доброльського, Владислава Миколайовича Волкова та Віктора Івановича Пацаєва.

Знання, які дає університет, повинні послужити дальншому розвитку радянської науки нашого суспільства, які втратили сьогодні країні своїх синів.

Після мітингу біля портретів герой-космосу дуже ще тривала траурна процесія. Студенти, співробітники університету поклали живі квіти.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР І РАДИ МІНІСТРІВ СРСР

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР з глибоким сумом сповіщають, що 30 червня 1971 року після завершення програми польоту на першій пілотованій орбітальній станції «Салют», яка є новим великим етапом у розвитку космічних досліджень, при поверненні на Землю на кораблі «Союз-11» загинули відважні космонавти, члени КПРС командир корабля підполковник Доброльський Георгій Тимофійович, бортінженер Герой Радянського Союзу Волков Владислав Миколайович, інженер-випробувач Пацаєв Віктор Іванович.

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР разом з партією і всім радянським народом глибоко сумують у зв'язку з втратою чудових синів нашої Батьківщини і висловлюють шире співчуття їх сім'ям.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
КОМІТЕТ
КПРС

ПРЕЗИДІЯ
ВЕРХОВНОЇ
РАДИ СРСР

РАДА
МІНІСТРІВ
СРСР

РАЗОМ З ПАРТІЄЮ, РАЗОМ З НАРОДОМ

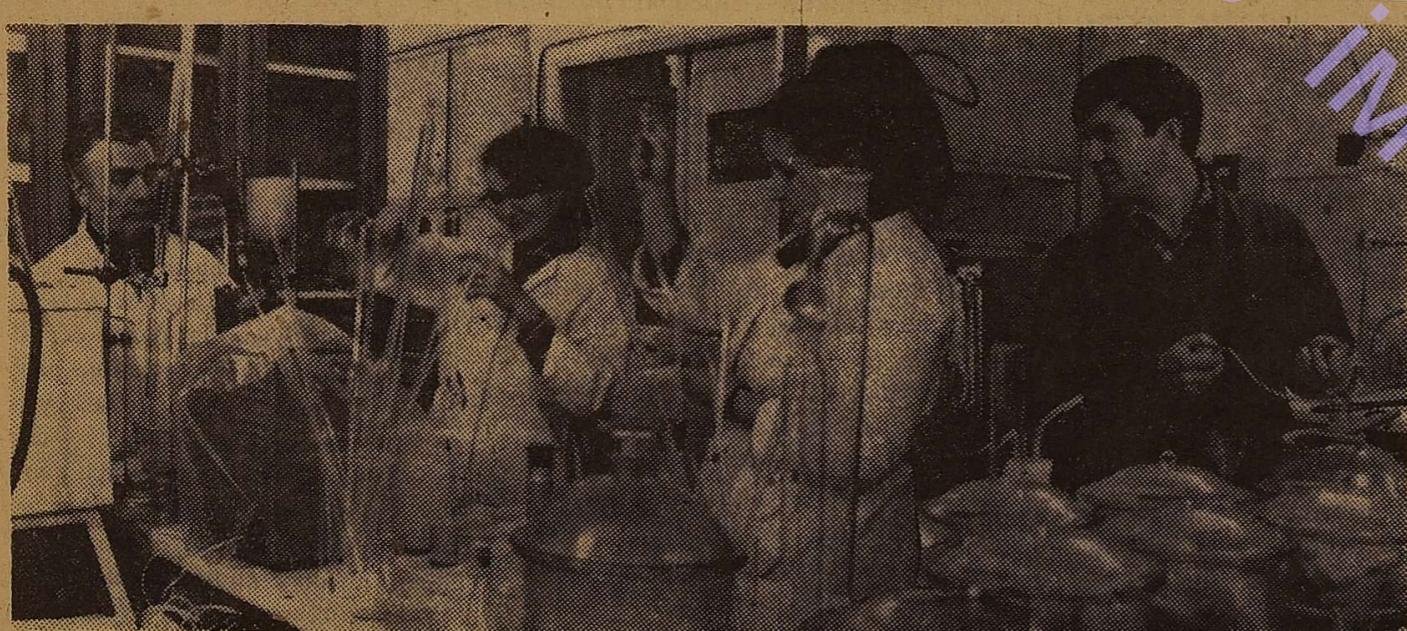
29 червня у Великому Кремлівському палаці відкрився п'ятий Всеосізовий з'їзд письменників.

Бурхливими оплесками зустріли присутні товарищі Л. І. Брежнєва, Г. І. Воронова, В. В. Гришина, А. П. Кириленка, О. М. Косигіна, Ф. Д. Кулакова, Д. А. Кунаєва, К. Т. Мазурова, А. Я. Пельше, М. В. Підгорного, П. Ю. Шелста, В. В. Щербицького, П. Н. Демічева, П. М. Машерова, Ш. Р. Рашидова, Д. Ф. Устинова, І. В. Кащенова, К. Ф. Катушев, Б. М. Пономарьова, М. С. Соломенцева.

З'їзд відкрив найстаріший радянський письменник, Герой Соціалістичної Праці М. С. Тихонов.

Делегати обирають секретаріат, мандатну і редакційну комісії. Потім затверджується порядок денний: звітна доповідь правління Спілки письменників СРСР; доповідь Центральної ревізійної комісії Спілки письменників СРСР; доповідь «Про діяльність в Статуті Спілки письменників СРСР»; вибори керівних органів Спілки письменників СРСР.

У складі делегації Одеської письменницької організації на п'ятому з'їзді письменників — декан філологічного факультету нашого університету, критик, член Спілки письменників СРСР професор Іван Михайлович Дузь.

Велику частину спеціалістів, яких дає в цьому році Батьківщині наш університет, становлять випускники заочного та вечірнього навчання. Дипломи мають одержати 870 студентів-заочників та 310 вечірників. Це величезний загін працьовитих, старанних людей, які добре знають свою справу, працюють за спеціальністю.

Якщо можна часто-густо чути від студентів дінних відділень про труднощі, велике навантаження (а це є справді так), то що можна сказати про тих, хто навчався паралельно з роботою? Тільки особливо цілеспрямовані, сумлінні змогли прийти до благополучного фінішу шестиричного навчання. Тому їхні дипломи дуже цінні. А якою ціною дався червоний диплом відмінника Л. Щербенка з геолого-географічного факультету, В. Бліндеру з хімічного, біологам О. Пергаміну та Д. Размадзе, знають тільки вони самі.

Серед тих, хто закінчує сьогодні університет, чимало вчителів, працівників дослідних інститутів та лабораторій, працівники міліції, суду, різних підприємств, військовослужбовці.

Для всіх випускників закінчення університету — це не тільки радісне свято завершення певного життєвого етапу, але й перемога. А для заочників це подвійне свято і подвійна перемога, адже вони подолали не тільки труднощі, вони перемогли себе, навчання стало для них великою школою для вироблення справжнього характеру, виховало волю й упертість. І ці якості їм ще раз знадобляться у роботі.

Хочеться від душі поздоровити наших випускників і побажати їм самого найкращого у житті, в роботі. І хай вони не забувають свій другий рідний дім, який дав їм знання, злагатив досвідом, навчив працювати.

ВЕЛИКИЙ ЗАГІН СПЕЦІАЛІСТІВ

ЙДЕ СЕСІЯ

ВЗАГАЛІ НЕПОГАНО

Студенти вечірнього навчання геолого-географічного факультету в більшості своїй закінчили літню екзаменаційну сесію. Вона була не з легких. На кожному курсі на іспити було винесено не менше трьох предметів, а третьокурсники склали п'ять екзаменів.

Які ж результати сесії?

Приємно відзначити, що на всіх курсах, де складались іспити з суспільних дисциплін, результати непогані. Так, першокурсники склали історію КПРС без «зavalів» і сім осіб одержало «відмінно». Другокурсники теж склали історію КПРС. У них іспит пройшов успішно, але відмінних оцінок тільки чотири.

Не доведеться перескладати історичний матеріалізм і студентам третього курсу. Але з 18 осіб, жоден не відповідав на «відмінно».

Гірше склали політекономію четвертокурсники. Тут дві незадовільні оцінки і жодної відмінної.

Іспити, складені з спеціальних дисциплін, показали різний ступінь підготовленості студентів. Але треба зазначити, що майже на кожному курсі є предмети, які не склала по декілька студентів. Це — геодезія на першому курсі, грунтознавство, гідрологія — на другому, фізегографія СРСР — на четвертому.

Школа політичного загартування

В червні відбулось підсумкове в цьому поточному році заняття-співбесіда в школі молодого комуніста і комсомольського активу університету. Заняття показало місці знання у більшості слухачів, які були присутніми на співбесіді. Особливо слід відзначити таких товаришів як Глебов і Домбровський (історичний факультет), Зубков і Ткаченко (фізичний факультет), Андріенко (математичний), Ковалчук (хімічний факультет), Джуртубаев (біологічний факультет). В 1970—1971 навчальному році в школі проведено 8 занять, присвячених темам: Матеріали і рішення ХХІV з'їзду КПРС, ленінські норми партійного життя і принципи партійного керівництва, основні напрямки ідеологічної роботи партії, проблеми розвитку світової системи соціалізму, світового комуністичного і робітничого руху, питання партійності в науковій і художній творчості та ін.

Добре слово слід сказати викладачам університету комуністам В. М. Меломеду, І. Г. Леонтьєву, В. П. Іванову, В. П. Солов'єву, В. П. Сидорчуку, В. П. Симоненку, В. П. Смирнову, Е. В. Гороховській, Р. А. Личковському, В. П. Цесевичу, І. М. Дузю, Я. М. Штернштейну, які добре підготували і цікаво провели свої заняття в школі.

Слухачі школи з великим інтересом вислухали доповідь делегата ХХІV з'їзду партії ректора університету, професора О. В. Богатського про роботу з'їзду, зустрілись з ветеранами партії.

В новому навчальному році школа продовжить свою роботу. Її двохрічна програма буде виконана в березні 1972 року.

Досвід свідчить, що школа приносить велику користь в справі виховання молодих комуністів, їхнього ідейного загартування. Її роботу було схвалено парткомом. Прийнято спеціальне рішення, спрямоване на подальше поліпшення роботи школи в новому навчальному році.

С. АППАТОВ,
заступник голови школи
молодого комуніста, доцент.

ПРОСТОТА, СКРОМНІСТЬ, ЧУЙНІСТЬ

Бути таким, як В. І. Ленін, творити життя по Іллічу — це прагнення кожної молодої людини, громадянина СРСР. Життя вождя світового пролетаріату стало прикладом для багатьох поколінь.

27 червня радянський народ відзначив День радянської молоді. І, як завжди, в цей день молодь Країни Рад звертається до Ілліча, вічно живого світла нашого життя.

Все життя Володимира Ілліча Леніна — безкорисне і велике подвійництво в ім'я захисту інтересів трудового народу і звільнення пригнічених від капіталістично-рабствів, в ім'я світлого майбутнього людства. Л. І. Брежnev, виступаючи в Ульяновську у зв'язку з відкриттям Ленінського меморіалу, говорив: «Життя Леніна — це життя професіонального революціонера. Це — десятиріччя поліцейських переслідувань, заслань, тюрем, підпілля, еміграції. Це — десятиріччя теоретичної і організаційної діяльності на службі революції, інтенсивної роботи розуму, нелюдського напруження волі, всіх духовних і фізичних сил. І кожний рік — це боротьба».

Проте, Ленін був не лише людиною безстрашного розуму, залізної волі і переконаності, широти і правдивості, великої любові до браці, але й людиною великої душі і високої, справді комуністичної моралі, людиною виняткової простоти і надзвичайної скромності. Ленін був комуністом не лише за ідеями, але й в житті й побуті. «Володимир Ілліч Ленін — дорогий і близький всім нам, буде дорогий і близький багатьом поколінням після нас, і як людина — людина, яка володіє самими високими якостями бідця-революціонера, людина кристалової чистоти, виняткової особистої чарівності» — говорив Л. І. Брежнев на спільному урочистому засіданні ЦК КПРС, Верховної Ради СРСР, Верховної Ради РРФСР, присвяченому стотріччю з дня народження В. І. Леніна.

Після перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції, коли ім'я Леніна стало відоме тру-

тії влаштував урочистий вечір, присвячений 50-річчю з дня народження Володимира Ілліча, він категорично відмовився приїхати на цей вечір. Лише після закінчення ювілейних промов він погодився приїхати на збори і виступити на них.

— Дозвольте мені закінчити побажанням, — говорив Володимир Ілліч, — щоб ми ніяким чином не поставили нашу партію у становище партії, яка зазналася.

Ленін був найлюдянішою людиною на землі. Він проявляв максимум уваги до людей, турбувався про їх настрої. Ленін жив думами трудового народу. «Людина нам дорога в усій її різноманітності», — писав один з старих комуністів Г. М. Кржижановський,

— особливо якщо ця людина із тієї породи, яку ми можемо назвати типовою для представників геніальних людинолюбів. Якраз до цих великих людинолюбів відноситься такий простий і близький народові Володимир Ілліч Ленін».

На робітничих і селянських зборах Ілліч говорив просто, зрозуміло і переконливо. Він ніколи не підстроювався під робітничу чи селянську аудиторію, ніколи не лестив їй, нічого не приховував від неї і не давав нездійснених обіцянок.

А виступав Ленін дуже часто: за чотири роки перебування в Москві він, за неповними підрахунками, виступав 200 разів, не рахуючи постійних виступів на різних засіданнях. Лише за 2 місяці (з 2/X по 16/XII — 1922 р.) Володимир Ілліч головував на 32 засіданнях і нарадах. За цей же час Ленін прийняв понад 170 відповідів, написав 224 ділових листа і записок.

Персональний пенсіонер Г. Я. Лозачов-Єлізаров згадує, як Володимир Ілліч в голодному 1921 році турбувався про трудящих, коли країна зазнала великого лиха, в зв'язку з посухою в районах Поволжя. Він пише, як на квартирі В. І. Леніна побачив нечис-

2

МОГЛО БУТИ КРАЩЕ

Сесія у студентів-вечірників фізичного факультету триває. Складено трохи більше половини дисциплін, винесених на екзамени.

Що ж показали перші іспити? Вони примушують, очевидно, замислитись багатьох студентів. Зрозуміло, сполучати навчання з роботою нелегко, але все ж працювати треба сумілінно.

З 40 чоловік первого курсу, які складали загальну фізику, 12 з них одержали «незадовільно», а з аналітичної геометрії — 9. Другокурсники склали математичний (17 осіб). У них двоє виявили незадовільні знання.

З трьох складених іспитів у студентів третього курсу найкращі результати з основних предметів тільки по атомній фізиці. Тут тільки два студенти зустрінуться з викладачем вдруге.

Дванадцять незадовільних оцінок з 32 осіб четвертого курсу, які складали електродинаміку, примушують замислитись, очевидно, як викладач, так і самих студентів. Вісім «незадовільно» виставлено четвертакурсникам з методів математичної фізики.

Коли Московський комітет пар-

ти

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

Д. ЩЕРБАКОВ, доцент.

ТРЕТИЙ ТРУДОВИЙ

За ударну роботу на будівництві промислових, сільсько-господарських і культурно- побутових об'єктів у складі студентських будівельних загонів, відмінне навчання і велику громадську роботу Президія Верховної Ради СРСР Указом від 25 червня 1971 року нагородила орденами і медалями СРСР учасників студентських будівельних загонів, які найбільш відзначилися. Серед них — Степанова Петра Федоровича — студента нашого університету.

ТАК ТРИМАТИ, БОЕЦЬ!

1967 рік — боєць Казахстанського студентського будівельного загону, 1968 рік — командир Казахстанського будівельного загону, 1969 рік — бригадир Тюменського студентського загону, 1970 рік — начальник штабу того ж загону — така трудова біографія студента п'ятого курсу юридичного факультету Петра Степанова.

Зібранисть, зосередженість, цілеспрямованість — ці риси характеру Петра зразу ж впадають у вічі. Хто хоча раз побував у складі СБЗ, той добре розуміє, яке велике значення має вміння правильно організовувати людей, розподілити їх по робочих місцях, своєчасно забезпечити необхідними будівельними матеріалами, технікою. Від цього залежать і результати роботи всього загону. І саме таке уміння, талант організатора властиві Петру.

Минулого року він був начальником штабу Тюменського СБЗ, в якому був і я. Ми, бійці, по собі знаємо, як добре працювати, коли керівником є така людина як Петро. Завдяки йому було налагоджено чітке постачання всім необхідним, робота просувалась швидко і впевнено.

Згадую такий випадок. Для укладки бетону потрібен був автокран. Скільки сил і енергії витратив начальник штабу, поки добився його. Прийшов кран — розійшовся дощ. Хлопці засумували. Працювати стало майже неможливо. Але ж не залишати роботу: зривається графік. І до пізньої ночі укладали блоки. Начальник штабу працював краще всіх. Дивлячись на нього, всі, незважаючи на втому, бруд, працювали з завзяттям. І закінчили кладку.

І тому його люблять і поважають всі, кому довелось з ним працювати.

Ми від усього серця вітаємо комуніста Петра Степанова з подвійним святом: успішним завершенням навчання в університеті і нагороною Батьківщини.

Не зовсім правильно говорить про те, що він приступає до трудової діяльності — він її продовжує. Ми, бійці студентських будівельних загонів, впевнені, що наш Петя і в своїй діяльності як спеціаліст буде вірним славним традиціям студзагонів: так тримати, Петро!

О. КІРЮШКІН,
студент п'ятого курсу
хімічного факультету.

Вирушають будзагони

Як і у минулі роки, багато студентів-комсомольців літні канікули проведуть у складі студентських будівельних загонів на важливих будовах нашої країни.

Зокрема, в Тюменській області 28 червня виїхав загін у складі 100 чоловік. Вони споруджуватимуть лісозавод, житлові будинки для працівників Західного Сибіру.

Другий загін нашого університету у складі 35 чоловік буде працювати в Кустанайській області. Вони зводитимуть житлові будинки для хліборобів Казахстану.

Понад 100 чоловік працюватиме в Одеській області.

Крім освоєння реальних капіталовкладень, наші загони проведуть велику культурно- масову та агітаційну роботу серед місцевого населення. Це концерти, лекції, спільні вечори відпочинку з молоддю. Везуть з собою студентські будівельні

загони бібліотечки, які подарують школам.

Наш університет, як і інші вищі учбові заклади, веде будівництво з метою розширення аудиторного фонду, впорядковує територію. У здійсненні цих робіт велике завдання стоїть перед комсомольцями нашого університету.

В будівництві корпусу гуманітарних факультетів є цілий ряд об'єктивних причин, які затримують виконання плану освоєння капіталовкладень. Кохан студент, який працюватиме на вузівському будівництві в в липні-серпні повинен поставитись з усією серйозністю і відповіальністю до роботи. Слід завжди пам'ятати, що праця кожного студента є частка особистого вкладу в розвиток рідного університету, в якому він отримує путівку в самостійне життя.

В. МАТКОВСЬКИЙ,
секретар комітету комсомолу.

Поїзди йдуть назустріч

І знов прощальні гудки на вокзалах. В Одесу йдуть угорські друзі — студенти Сегедського університету. Дехто з них працював вже у складі студентського будівельного загону на новобудовах Одещини торік, з іншими наші студенти познайомились, коли одесити були гостями сегедських друзів. Отже, давні знайомі.

Наши гости працюватимуть на будовах. Вони ознайомляться з містом, Чорноморським узбереж-

жям, відвідають катакомби, музей.

І в Сегеді угорці як давніх знайомих прийматимуть своїх друзів одеситів, які віїхали нещодавно. Наши студенти зроблять свій внесок у будівництво Одеського району міста. Вони також проведуть екскурсії по країні.

І знову бійців студентських загонів чекають вечори дружби, цікаві зустрічі, спільні концерти.

М. БУДЯНСЬКИЙ.

Транспорт — пішоход

На вулицях нашого міста з кожним роком збільшується кількість рухомого транспорту.

Надаючи виняткового значення питанням навчання населення безпеки руху і виховання у них почуття відповідальності і дисципліни, на біологічному факультеті протягом минулого і цього року з ініціативи голови автодружини штабу ДНД Центрального району С. Ушаровича, а також авторів цих рядків, регулярно проводились заняття з абітурієнтами, студентами І—ІІІ курсів з питань дотримання правил вуличного руху. На них розбиралась конкретні випадки порушення правил вуличного руху пішоходами в місті, демонструвались кінофільми. Співробітники автотраспекції читали лекції.

«Взаємовідносини» між транспортом і пішоходом — одна з основних проблем сучасного міста.

Кожний студент університету повинен не тільки самостійно і суверо дотримуватись правил вуличного руху, але й бути активним пропагандистом цієї важливої для всіх людей роботи.

П. ВЕНГРЖАНОВСЬКИЙ,
доцент,
В. КОВАЛЬ,
доцент.

ВІДРОДЖЕНА ТРАДИЦІЯ

На дощі — чіткими літерами учнівським почерком виведено: «Якщо маєш забути, запиши: Одеса — 270000, П. Великого, 2, Alma-mater».

Без сумніву, кожен, хто був присутнім увечорі 27 червня у великому актовому залі, добре знає цю адресу, не сплутає ні з чим, бо це адреса рідного університету, де проведено п'ять років життя. І все ж приемно було здивувати раз відчути, що про тебе не забувають, що мабуть, вже й відрізаний

валося риторичним, бо, виходячи на шлях самостійного життя, кожен з них оглядався на студентські роки і бачив, що й справді за цей період вони змужніли, набули певного життєвого досвіду і знань, необхідних для роботи. Кожен бачив, що й справді його навчили жити. І тільки сумніво було про це говорити, бо всі знали, що ця зустріч — одна з останніх. І тому разом з радістю у словах ректора професора О. В. Богатського, члена-кореспондента АН УРСР професора В. П. Цесевича, які звернулися з вітанням до іменинників, і у словах самих випускників і тих, хто їх поздоровляв, зуваючи сумні нотки, які завжди прикрашають прощання з хорошими людьми. Від випускників на випускному вечорі виступили Валерій Снісаренко (історичний факультет), Людмила

Боскіна (геолого-географічний), Сергій Якубіцький (хімічний факультет), Владислав Стеценко (юридичний факультет, заочне відділення), секретар комітету ЛКСМУ Володимир Матковський.

Вихованці університету широ вітали студентка біологічного факультету Ольшанецька та студент хімічного факультету Герхард Панкрац (НДР). В урочистій обстановці ректор університету професор О. В. Богатський вручив правофланговим навчання — відмінникам дипломи з відзнакою.

І ось уже з підмостків лінне музика. Це розпочався прощальний концерт для учасників випускного вечора. Знов глядачі зустрілися з улюбленими виконавцями. Зина Маслова та Веніамін Зульцле співали пісні, що найбільше запали ім у серце, за час навчання. Багато цікавих номерів показали

Змінювати правопорядок

Днями у Будинку вчених відбулась прес-конференція, присвячена питанням змінення соціалістичної законності, посилення правої пропаганди серед населення нашої області. В ній взяли участь робітники багатотиражних, галузевих, обласних і республіканських газет, радіо та телебачення, ТАРС — РАТАУ. Відкрив прес-конференцію голова Одеської організації Спілки журналістів УРСР І. Б. Кігітов.

На питання журналістів відповідали керівні працівники юстиції, внутрішніх справ, суду й прокуратури. Вони у своїх відповідях велику увагу приділяли заходам, що вживаються для дальніх змін правопорядку і викорінювання злочинів в області. Прокурор області Г. М. Ясинський, начальник обласного управління внутрішніх справ, комісар міліції III рангу В. Т. Булатенков, начальник управління внутрішніх справ м. Одеси І. Д. Дедінов розповіли присутнім про роботу міліції по розкриттю найбільш тяжких злочинів, по боротьбі зі спекуляцією, дармоїдством, пияцтвом, хуліганством тощо.

Про роботу товариських судів говорив на прес-конференції заступник завідувача відділу юстиції облвиконкому В. М. Пошали. Голова обласного суду В. І. Глебов — про правове навчання молоді та школярів.

На прес-конференції порушувалось багато питань, які хвилюють трудівників області. Вона була цікавою і дуже корисною.

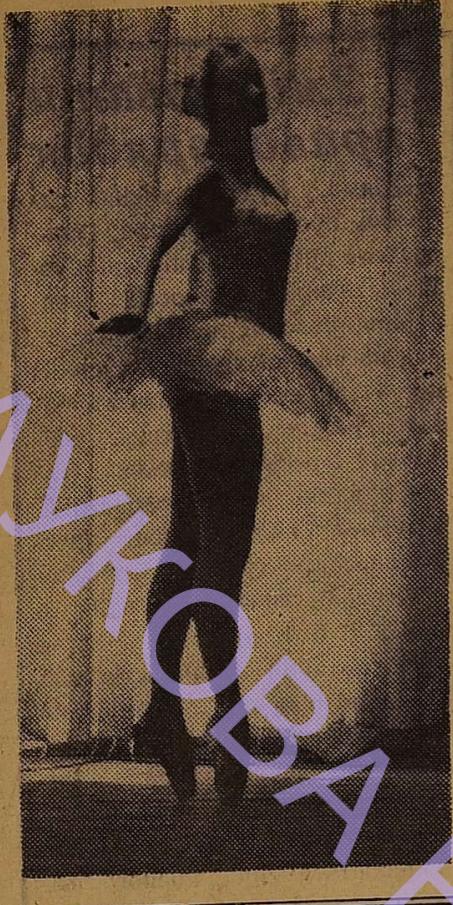
шматок, а все ж навіки свій у цих стінах.

Хіба можна навчити жити? Може, хто й посміхнеться: риторичне питання. А от для випускників хімічного, геологічного, біологічного, юридичного та історичного факультетів, які зібралися 27 червня у Вазі на останній студентський вечір, це питання не зда-

На фото: 1. Ректор університету професор О. В. Богатський вручає дипломи з відзнакою.
2. Звучить нова пісня.

Фото В. Шишина.

ГОСТИ СТУДЕНТІВ

Наприкінці гастролів у нашому місті столичні гості, артисти Московського театру імені Мосради завітали до університету.

Аудиторія тепло прийняла посланців Москви. Всі раді були зустрітись з артистами, які їм сподобались.

Артисти приїхали до студентів з різноманітною і цікавою програмою. Артист В. Отіско познайомив присутніх з історією виникнення театру. Столичні гості показали студентам сцени з спектаклів, читали вірші, виконували пісні. Приємно було почути вірші А. Вознесен-

Виступає студентка історичного факультету Наталія Прищепко.

ЗУСТРІНЕМОСЬ!

Дорогий друг!

Минає 30 років, як ми залишили стіни рідного Одеського, нині орденоносного університету ім. І. І. Мечникова.

Ти пам'ятаєш, як ми хвилювалися, складаючи вступні іспити на щойно відкритий філологічний факультет у 1937-му.

Ішли роки... Ми здобували знання, зростали, мужніли.

Кожного з нас вразив віроломний напад фашистської Німеччини на нашу радянську Вітчизну, але ми, студенти четвертого курсу, продовжували складати іспити в підвальних аудиторіях в учибовому корпусі на Петра Великого, 2. А потім, на заклик обкому комсомолу студенти нашого факультету поїхали в Доманівський район, щоб там замінити на сільсько-гospодарських роботах трудівників, які пішли на фронт.

Ти пам'ятаєш, як повернулись в Одесу, побачили її руїни і пожежі. На другий день ми пішли у військомат.

По-різому склався тоді життєвий шлях кожного з нас. Одні одягли військові шинелі і пройшли важкими дорогами війни від Сталінграда і до Відня, Берліна, Праги. Інші — пілягли за рідну землю і зали-

шились на чатах як вічні вартої нашої Вітчизни.

Сьогодні минає 30 років, як нарізно розійшлися наші шляхи... Чи не час вперше за всі повоєнні роки зустрітися нам в своїй рідній Одесі, в своєму рідному університеті?

Твій рідний факультет запрошує тебе на зустріч філологів першого набору, яка відбудеться 29, 30, 31 жовтня 1971 року на факультеті (Одеса, провулок Маяковського, № 7).

Друже! Приїжджає з добрым настроєм, радістю, бойовими і трудовими нагородами. Пам'ятай, що ця зустріч не тільки особиста, а наша спільнота справа, справа університету. Приїжджає в рідній містечку, де проходила твоя студентська молодість, де ти набирає сил для польоту...

Якщо в тебе є змога приїхати з дружиною, з дітьми, то й вони знайдуть щирій привіт і притулок.

Друже наш! Ми чекаємо тебе. Просимо повідомити про можливість взяти участь у цій зустрічі першого набору філологів на адресу: м. Одеса, провулок Маяковського, 7, деканат філологічного факультету.

ОРГКОМІТЕТ.

НА ЗВИ МІСЯЦІВ

(Продовження. Поч. у № 37 за 1970 р. та № 14 ц. р.).

Вересень — літературна назва дев'ятого місяця року. Така назва цього місяця, правда, у формі **весенінь** була вже відома в давньоруській мові. Була відома така назва цього місяця і в старочеській мові. В сучасних слов'янських літературних мовах, крім української, вона вживается ще в білоруській (вересень) та польській. Утворилася назва цього місяця від праслов'янського слова **версь**, давньоруського **вересъ** — назви медоносної рослини, яка цвіте пізно восени. З цього, передусім, користалася бджолярі. Вони, очевидно, і дали назву цьому місяцю — **вересень**, утворену за допомогою суфікса **-ень** від слова **вересъ**.

У західноукраїнських говорах цей місяць іноді називають **сівень** — «місяць сівби озимих культур».

Жовтень — літературна назва десятого місяця. Така назва цього місяця почала фіксуватись в західноукраїнському письменстві в I половині, а в східноукраїнському — в кінці II половини XIX ст.

Утворена вона була за допомогою суфікса **-ень** від основи слова **жовт-ий** і стала вживатись у значенні «місяць, коли на деревах жовтіє листя».

У староукраїнському письменстві цей місяць має назву **паздерник**, утворену за допомогою суфікса — **ник** від спільнослов'янського слова **паздер** — «костиця, терміття, що лишаються після тертя конопель чи льону». До речі, в сучасній білоруській літературній мові десятій місяць має назву **каstryчник**, утворену за допомогою суфікса — **ник** від основи **каstryца**.

Листопад — літературна назва одинадцятого місяця року, коли з дерев опадає листя. Про це свідчить і структура цієї назви. Як назва десятого місяця слово **листопад** було відоме вже в давньоруській мові. У такому ж значенні воно вживается і в сучасній сербохорватській мові. Однак, в українській, білоруській, польській та чеській літературних мовах слово **листопад** уживается тільки як назва одинадцятого місяця.

Сьогочашного у виконанні артистки О. Кайранської, яку знаємо за спектаклем «Другая», а також Ю. Кузьмінкова, який прочитав уривки з поеми О. Твардовського «Василий Теркин».

Веселій сміх залу був нагородою за досить вдало виконану сценку з твору «Они сражались за Родину» Ю. Кузьмінковим та В. Щелкіним.

Артисти І. Соколова та О. Щетінін показали глядачам уривок з спектаклю «Была весна 16-го года», а концерт-

мейстер театру А. Малкус виконав уривки з творів Рахманінова.

Тепло і радісно були зустрінуті на сцені заслужений артист РРФСР О. Зубов та артист В. Отіско, а також М. Морозов, який виконав ряд сучасних пісень.

Приємно, що, незважаючи на велику зайнятість, артисти театру імені Мосради все ж знайшли час, щоб зустрітися з завжди люблячими і поважаючими театр студентами. І студенти були вдячні за візит, вони щедро нагороджували їх бурхливими оплесками і дарували червоні гвоздики.

КОЛОНКА ЦІКАВОЇ ІНФОРМАЦІЇ

ВИПАДОК В КЛІНІЦІ

Белград (ТАРС). В нейрохірургічному відділенні клініки «Ребро» в Загребі з 12 листопада 1962 року йде боротьба за життя 32-річної Рей Ягар, яка перед операцією одержала наркоз, заснула й до цього ча-су не просипається.

Операція була призначена, коли Р. Ягар минуло 23 роки. Молодій жінці дали звичайну дозу наркотичного засобу. Настав глибокий сон, який відався лікарям дивним. Операція була відмінна. Сон, що настав після наркозу, триває вісім років і вісім місяців. Р. Ягар дихає з допомогою апаратів, в її організм штучно вводяться живінні речовини.

КАНДИДАТУ НАУК — 20 РОКІВ

За нові результати в галузі диференціальних рівнянь 20-річному математику Павлу Панкову присвоєно ступінь кандидата наук. Рішення про це одноголосно прийняла вчена рада Академії наук Киргизької, яка визнала важливістю його досліджень для ряду прикладних задач, наприклад, в теорії автоматичного регулювання.

За одинадцять років замість шістнадцяти пройшов Панков шлях від першокласника до дослідника вищої кваліфікації. Школу і університет він закінчив з відзнакою і зараз є співробітником Академічного інституту фізики і математики.

Ще будучи студентом університету, він по-новому розв'язав одну з дуже складних математичних задач в галузі алгебраичної теорії чисел. Широко відома «Таблиця Панкова». Нею користуються вчені, що працюють з радіоактивними ізотопами. Вона дає змогу біологам, хімікам, медикам швидко визначати абсолютну радіоактивність зразків, що досліджуються, з поправкою на їх геометрію.

Фрунзе, Кор. ТАРС.

НА СПАРТАКІАДІ

Нешодавно в столиці нашої республіки м. Києві проходили фінальні змагання з легкої атлетики за програмою V літньої спартакіади України. Почекене право взяти участь в цих змаганнях здобула студенти нашого університету. Майстер спорту міжнародного класу студент юридичного факультету Микола Авілов в бігу на 110 м з перешкодами здобув третє місце і встановив новий рекорд Одеської області з результатом 14,0 секунд.

Валентина Козир-Авілова стала чемпіонкою в стрибках у висоту. Її результат — 175 см.

Автор цих рядків посів друге місце в змаганнях десятиборців, набравши 7108 очок.

Дещо невдало виступила студентка хімічного факультету Т. Платинська в бігу на 200 м з перешкодами. Але слід відзначити, що вона виступала у погану погоду.

М. БУГАЙЦОВ.

СЛОВО ПРО СЛОВО

Досить широко і довго, аж до Жовтня, в українській літературній мові поряд із назвою одинадцятого місяця **листопад** уживалася і назва цього місяця **падолист**. Однак, у літературній мові запанувала старовинніша назва цього місяця — **листопад**.

Грудень — літературна назва дванадцятого місяця року, місяця, коли мокра від осінніх дощів земля, дорога замерзає, стає нерівною, грудкуватою.

У давньоруській мові слово **грудень** було назвою не XII, а XI місяця. У цьому ж значенні слово **грудень** уживалось у східноукраїнському письменстві аж до Жовтня. Та в західноукраїнському письменстві під впливом польської мови слово **грудень** уживалось тільки як назва XII місяця. Під впливом західноукраїнського календаря і в східноукраїнському письменстві по суті тільки після Жовтня слово **грудень** стало називати XII місяця.

У західноукраїнських говорах XII місяць може мати назву **студень** — «холодний, зимний». Наз-

ва ця утворена від непоходної основи дієслова **студити** за допомогою суфікса **-ень**.

У сучасних російській, українській та білоруській літературних мовах уживаються такі назви:

1) **январь**, **січень**, **студень**; 2) **февраль**, **лютий**, **люти**; 3) **март**, **березень**, **сакавік**; 4) **апрель**, **квітень**, **красавік**; 5) **май**, **травень**, **май**; 6) **іюнь**, **червень**, **червень**; 7) **іюль**, **липень**, **ліпень**; 8) **август**, **серпень**, **жнівень**; 9) **сентябрь**, **вересень**; 10) **октябрь**, **жовтень**, **кастричник**; 11) **листопад**, **грудень**; 12) **декабрь**, **грудень**, **снежань**.

Наведені назви місяців у трьох братніх східнослов'янських літературних мовах свідчать, що в російській літературній мові приживлися і поширились не давні слов'янські назви місяців, а іншомовні, греко-латинські назви місяців до східних слов'ян були занесені в епоху Київської Русі після прийняття християнства через старослов'янську (староболгарську) мову, яка була органом православ'я. Проте, в народних говорах російської мови давні слов'янські назви місяців та кож не зберігаються.

А. МОСКАЛЕНКО,
доцент.